

РЕШЕНИЕ

№ 855

гр. София, 15.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ГО I-30 СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Валерия Банкова

при участието на секретаря Диана Ст. Борисова
като разгледа докладваното от Валерия Банкова Гражданско дело № 20231100102306 по описа за 2023 година

Ищцата Д. Т. С. излага в исковата молба, че на 26.07.2019г. в гр. София, е претърпяла инцидент на небезопасен участък от ул. „Акад. Людмил Стоянов“, до вх. Б на **. Ищцата попаднала в дупка, образувана от липсваща част от пътната настилка – липсващи и разместени тротоарни плочи, като при падането получила счупване в горния край на дясната бедрена кост. Спешна медицинска помощ ищцата получила във Втора клиника по ортопедия и травматология към УМБАЛСМ „Н.И. Пирогов“. Предприето било оперативно лечение с репозиция на фрагментите и вътрешна фиксация. На 01.08.2019г. ищцата била изписана от болницата, а лечението ѝ продължило в домашни условия. Във връзка с процесния инцидент ищцата е претърпяла подробно описани в исковата молба неимуществени вреди. Счита, че полагането на грижа за състоянието на процесния участък от пътя е на Столична община. Ето защо, предявява иск за осъждането на ответника да ѝ заплати сумата от 30 000 лева – обезщетение за претърпените неимуществени вреди – болки и страдания, ведно със законната лихва от датата на увреждането.

Ответникът Столична община в отговора по исковата молба, подаден в срока по чл.131, ал.1 ГПК, оспорва същата. Сочи, че не са ангажирани никакви доказателства за твърденията на ищцата в исковата молба, поради което ги оспорва. Освен това, поддържа, че ако ищцата се е движела не по тротоара, а по платното за движение, то тя сама е причинила, евентуално е допринесла за настъпването на вредоносния резултат. Сочи, че ако същата се е придвижила до медицинското заведение без медицинско наблюдение, е възможно при транспортирането да е влошила състоянието си, отговорност за което не следва да носи ответникът. Навежда възражение, че с горепосоченото ищцата е съпричинила увреждането си по см. на чл.51, ал.2 от

ГПК. Моли искът да бъде отхвърлен, евентуално да се присъди обезщетение в по-нисък от претендирания размер.

Съдът обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, след което приема за установено от **фактическа страна** следното:

За установяване механизма на процесното увреждане по делото е проведен разпит на свидетеля А.К.. Същият заявява, че познава ищцата от датата на инцидента, който настъпил към края на м.юли 2019г. Свидетелят се движел по тротоара на ул. „Акад. Людмил Стоянов“ в гр. София с посока от ул. „Шипченски проход“. Пред него на разстояние няколко метра забелязал възрастна жена, която се движела сравнително бавно. Свидетелят разговарял по телефона, като в един момент видял жената да пада. Забързал се, за да я вдигне и да помогне, с каквото може. Тя изпитвала силни болки, стенела и се държала в областта на таза. Тъй като прекарвали там известно време, докато ѝ помагал, свидетелят заявява, че е имал възможността да огледа тротоарната настилка в участъка, където ищцата паднала. Заявява, че трудно може да се говори за настилка – всичко било много разбито и с липсващи плочки, а наличните били изпочупени. Счита, че ищцата е паднала при стъпване накриво или спъване. Попитал я има ли на кого от роднините ѝ да се обади и тъй като нямало кой да реагира, решил да помогне като я откара в болницата със собствения си автомобил, паркиран наблизко на ул. „Шипченски проход“. Откарал я в болница „Пирогов“.

Съдът кредитира изцяло показанията на свидетеля, който е очевидец на описаните събития и не е заинтересован от изхода на спора. Показанията са логични, последователни и вътрешно непротиворечиви.

От приетите по делото медицински документи и заключението на изслушаната съдебно-медицинска експертиза на вещото лице д-р М. М. се установява, че при процесния инцидент ищцата е получила закрито счупване на дясната бедрена кост в областта на трохантерния масив. Патоморфологично фрактурната линия преминава през трохантерната област, малкият трохантер е счупен с разместване, има нестабилност и не се установява опора на вътрешния кортекс. Обичайният механизъм за получаване на тези фрактури е падане с директен удар върху трохантера.

По спешност е било проведено болнично лечение, което включва: Клинично наблюдение и подготовка за оперативно лечение; Операция - закрито наместване на фрактура и фиксация с проксимален бедрен пирон тип Fi - nail /къс вариант/. От оперативен протокол № 19742 от 28.07.2019г. се установява, че под рентгенов контрол е постигната закрыта репозиция на фрактурата. С латерален достъп е достигнат големия трохантер, трепанира се костта и е поставен къс бедрен пирон. Извършено е проксимално / горно/ застопоряване с трохантерен и антиротационен винтове и дистално са поставени два заключващи кортикални винта. Назначени са контролни рентгенографии, послоен шев, дренаж и превръзка. Медикаментозна терапия:

водно- солеви разтвори, аналгетици, антибиотик, фраксипарин 0,6 мл.

Целта на лечението е била да се намести анатомично счупването, да се фиксира в добра позиция с метални импланти, да зарасне костта за средно статистическия срок за този тип фрактури и да се възстанови функцията на крайника най — близко до нормата и за най-кратки срокове.

В хода на лечебно — възстановителния процес се е получило счупване на металния имплант и непълно зарастване на костта към дата 30.01.2020г., за което вещото лице е представило в заключението рентгенографии от архива на УМБАЛСМ „Н.И. Пирогов“. Причините за този тип счупвания на метала са свързани с по — бавното зарастване на костта и често са придружени от повторни травми и падания на възрастните пациенти и според различни източници настъпват при около 4 % от оперираните с такива фрактури. При изслушването в съдебно заседание д-р М. пояснява, че в конкретния случай фрактурата е неразмествена от нестабилен тип и в хода на възстановяването, поради възрастови особености и раздробеността на счупването, процесът на консолидация протича по-бавно. Въпреки рискът от счупване на метала, в над 96% от случаите методиката дава отлични резултати, затова и същата е златен стандарт в лечението на този тип травми. Не е налице възможност да се установи предварително, че в конкретния случай рискът от счупване е щял да се реализира. Когато има такива съмнение, се предлага внедряването на кост от трупен донор или внедряването на изкуствена кост, но в случая не е имало такъв вариант.

В острия период болките на ишцата са били много силни във връзка със счупването на костта, патологичната подвижност на костните фрагменти, разкъсването на периоста, нарастващия хематом и посттравматичен оток. След оперативно болковият симптом е провокиран от преминаването през меките тъкани, поставянето на имплантите, постоперативния хематом и оток. Ходенето е било възможно без или с частично натоварване на крайника, задължително с помощни средства и това е затруднявало придвижването и тоалета на ишцата. През този период пострадалите имат нужда от чужда помощ. Наложилата се повторна операция след счупването на металния имплант е довела до същите болки и страдания.

Средностатистически костното зарастване настъпва за период около 6 месеца, а функционалното възстановяване за около 8 — 9 месеца. Настъпилото усложнение - счупване на металния имплант и наложилата се повторна операция, е удължила лечебно - възстановителния период на около 1,5 години.

Експертизата е компетентно изготвена, пълна и неоспорена от страните, поради което съдът я кредитира изцяло.

Като обсъди заключението на СМЕ и показанията на разпитания свидетел заедно и поотделно, съдът намира за установено по делото от фактическа страна, че на процесната дата – 26.07.2019г. ишцата се е движела по тротоара на ул. „Акад. Людмил Стоянов“ в гр. София, в посока от бул.

„Шипченски проход“, като при стъпване върху участък от същия с компрометирана настилка със счупени и липсващи плочки, е загубила равновесие и е паднала, при което е получила описаното подробно в заключението на СМЕ счупване на дясната бедрена кост.

При така установените факти, съдът намира **от правна страна** следното:

Съгласно чл. 49 ЗЗД този, който е възложил на друго лице някаква работа, отговаря за вредите, причинени от него при или по повод изпълнението на тази работа. В тежест на ищеца по исковете за ангажиране на безвиновната гаранционно-обезпечителна отговорност на ответника по чл. 49 ЗЗД вр. чл. 45 ЗЗД е да проведе пълно доказване на елементите от фактическия й състав - противоправно деяние на лице, на което е възложена работа от ответника по трудов или друг договор, причинени вреди при или по повод изпълнението на възложената работа и причинна връзка между противоправното поведение и причинения вредоносен резултат.

Ответникът Столична община, в качеството си на юридическо лице (чл. 14 ЗМСМА) е правен субект, на когото е възложено по силата на закона - чл. 30, ал. 4 и, ал. 5 и чл. 31 Закона за пътищата, задължението да осъществява чрез съответните служби за контрол дейностите по ремонт, поддръжка в изправно състояние на общинските пътища, подземните съоръжения, тротоарите, велосипедните алеи, паркингите, пешеходните подлези, осветлението и крайпътното озеленяване по републиканските пътища в границите на урбанизираните територии, сигнализиране за препятствията по тях, както и отстраняването на препятствията и неизправностите във възможно най- кратък срок, а съгласно чл. 48, ал. 1, т. 2 б. "б. " от ППЗП организирането на дейностите по поддържане на тротоарите, подземните съоръжения, велосипедните алеи, паркингите, пешеходните подлези, осветлението и крайпътното озеленяване извън платното (платната) за движение на републиканските пътища в границите на селата и селищните образувания, е на съответната община.

Тротоарът, на който е станал инцидента, е общинска собственост и съгласно § 6 от ПЗР на ЗДвП и според цитираната нормативна уредба (чл. 30, ал. 4 от ЗП), задължението за поддържането му е на общината. Следователно ответникът има задължение да осигурява поддръжката на тротоарите и тяхната настилка във вид, съответен на предназначението им за безопасно ползване от гражданите, чрез свои служители или чрез трети лица.

В случая, натоварените лица не са извършили необходимите действия за привеждане на настилка на тротоара на ул. „Акад. Людмил Стоянов“ в състояние, годно за безопасно придвижване и от това тяхно бездействие са настъпили доказаните, съобразно приетото по-горе, неимуществени вреди в правната сфера на ищцата. От съвкупната преценка на събраните по делото доказателства, съдът намира, че причината за уврежданията на ищцата е загубата на равновесие при спъване или стъпване накриво, което от своя страна е причинено от компрометираната тротоарна настилка със счупени и

липсващи плочки.

Предвид изложеното, съдът намира, че са осъществени всички елементи от фактическия състав на нормата на чл. 49 ЗЗД, което налага ангажиране на обективната гаранционно-обезпечителна отговорност на ответната община към ищцата. Установяването на вината на конкретни длъжностни лица не е необходимо.

Размерът на обезщетението за неимуществените вреди, определен от съда в съответствие с правилото на чл. 52 от ЗЗД при съобразяване с вида на увреждането, установено по-горе, съгласно заключението на СМЕ; силата, продължителността и интензивността на болките и страданията – особено интензивни, непосредствено след инцидента, в дните след извършването на операцията, вкл. и след повторната операция, наложена от счупването на металния имплант; продължителността на лечебния и възстановителен период от общо 1,5 години ; възрастта на пострадалата – 81 години, необходимостта от чужда помощ по време на възстановителния период и като съобрази социално-икономическите условия към момента на инцидента и към настоящия момент, възлиза на 30 000 лв. Предявеният иск с правно основание чл.49 от ЗЗД за неимуществени вреди е изцяло основателен.

Наведеното от ответника възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от пострадалата ищца съдът намира за недоказано. Няма данни ищцата да се е движела не по тротоара, а по платното за движение – напротив, установява се с категоричност от свидетелските показания, че тя се е движела и е паднала именно на тротоара. Не са събрани и никакви доказателства за твърдението на ответника, че ищцата е влошила състоянието си при транспортирането до медицинското заведение в личния автомобил на разпитания свидетел, вместо със специализиран медицински транспорт /линейка/, а негова е била доказателствената тежест, което му е указано с доклада по делото. Ето защо, възражението е изцяло неоснователно.

По разноските:

На осн. чл.78, ал.1 от ГПК на ищцата следва да бъдат присъдени сторените по делото разноски, които съгласно доказателства по делото и представения списък по чл.80 от ГПК, възлизат на 1 600 лв., от които 1 200 лв. платена държавна такса и 400 лв. – депозит за вещо лице.

На осн. чл.38, ал.2 от Закона за адвокатурата на адв. М. Д. Д. от САК, ЕГН ***** следва да се присъди възнаграждение в размер на 3 050 лв. за оказаната безплатна правна помощ.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Столична община, БУЛСТАТ **** с адрес гр. София, ул. „****, представлявана от кмета В.Т., да заплати на Д. Т. С., ЕГН ***** от гр.

София, ул. **** сумата от **30 000 лева**, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени болки и страдания от увреждане на здравето, настъпило на 26.07.2019г. в гр. София, ведно със законната лихва от датата на увреждането до окончателното плащане, както и сумата от **1 600 лв.** - разноски по делото.

ОСЪЖДА Столична община, БУЛСТАТ **** с адрес гр. София, ул. „****“, представлявана от кмета В.Т., да заплати на адв. М. Д. Д. от САК, ЕГН ***** сумата от **3 050 лв.** – адвокатско възнаграждение за оказаната безплатна правна помощ на ищцата.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийски апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____